

Publicerad 2009-06-05 22:21 av elmh

gammalt funnet

världens minsta värld

Hundskall med barnskratt, alltihop
in genom fönsterspringorna

De levandes basgångar,
hörselhål med snäckor
med havsbrus,

och så mitt hus
inte bättre än en rättas, fjorton hörn åt gången och du tittar i mina ögon

säger något att ta fasta på

Jag lägger fingrar, de korsar din mun,
bildar kryss skapar tystnad

och småleenden som spricker,

tonlösa ord, inga stämband med i spelet,

Vi smyger

Himlen är rosa och man kan tro
det är sommar på grund av ljuset

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren elmh med Poeter.se id #22587 innehar upphovsrätten